

می خواست آن را برایش رنگ و تزیین کنم. مانده بودم روی سربیک آب میوه خوری کوچک چه کاری می توان انجام داد. یک بار دیگر هم خانمی یک قوری شکسته آورده بود و می گفت این را تعمیر کن. گفتم این دیگر کار کوره است نه من. آخر شما قوری را می خواهید استفاده کنید، چسب نمی توان زد!».

من در مشهد نمونه مشابهی ندیده ام

تغییر و تعمیر وسایل قدیمی کار جدیدی نیست و در حال حاضر در بسیاری از کشورهای جهان نیز به صورت حرفه ای و در کارگاه هایی مجهز دنبال می شود، اما شاید نمونه اش در کشور ما کمتر باشد. اشرافی می گوید: «راستش من تا به حال زیاد دنبال کاری مانند آنچه خودم انجام می دهم، گشته ام اما در مشهد چیزی نیافته ام؛ البته کار دکوپاژ و پتینه انجام می شود ولی به این شکل که اجناس قدیمی را بخواهند ترمیم کنند، من ندیده ام. کار پرز حمت و البته کم درآمدی است و شاید به همین خاطر کسی زیاد دنبالش را نگرفته است. من بیشتر چون خودم علاقه دارم، این کار را انجام می دهم. وقتی یک کالای قدیمی را ترمیم می کنم، خودم بیشتر از هر کسی لذت می برم. انگار آن کالا تولدی دوباره داشته؛ البته نمی گویم درآمدی ندارد اما به نسبت زحمتی که می کشی، درآمدش اندک است. مثلاً گاهی بیش از ۱۰ روز وقت، صرف ترمیم و تغییر یک کالا می کنم و در نهایت تنها ۵۰ هزار تومان می گیرم.».

هنوز خیلی ها به اینترنت اعتماد ندارند

زیاد شدن تعداد مشتری ها اشرافی را به شدت درگیر این کار می کند، تا آنجا که تصمیم می گیرد کار ترمیم و تغییر وسایل قدیمی را به عنوان یک شغل پی بگیرد. او در قدم اول برای وسعت بخشیدن به کارش، آگهی آن را در اینترنت قرار می دهد، جایی که ما هم از آن طریق پیدایش کردیم. این اولین بار بود که سوژه ای را از طریق یک آگهی در اینترنت می یافتیم. عنوان آگهی آن قدر جذاب بود که ما را وادار به تماس با صاحب آن کرد، هر چند وقت تماس نه ما در این سوی خط اعتماد چندانی برای رفتن به خانه ایشان داشتیم، نه آگهی دهنده در آن سوی خط، می توانست اعتماد کند و بی هیچ شناختی پذیرای ما در منزلش اشرافی بارضایتی نصفه و نیمه از

اینترنت

چنین

می گوید:

تبلیغ

در اینترنت گرچه همه گیر و بی هزینه است، مشکلات خاص خودش را دارد. متأسفانه آن قدر تبلیغ های دروغین در فضای مجازی زیاد شده است که نمی توان به هر آگهی اعتماد کرد؛ به خصوص وقتی تماس می گیرند و متوجه می شوند محله سکونت در این محدوده شهر است، حتی با وجود اینکه نمونه کار می فرستیم، زیاد اعتماد نمی کنند؛ البته من به مردم حق می دهم، چون کلاهبرداری اینترنتی زیاد شده است و خیلی ها کارهای اینترنتی را به نام خودشان معرفی می کنند، از آن سومن هم نمی توانم اعتماد کنم و هرکسی را به منزل راه دهم.».

می خواهند تغییرات، دقیقاً مثل همان طرح باشد. برخی هم چیز را به سلیقه خودم واگذار می کنند و فقط می گویند می خواهم از این وضعیت درآید. اما همیشه خروجی کار به دل اشرافی می نشیند. او می گوید: «من اگر چیزی را درست کنم و به دل خودم ننشیند، آن را خراب می کنم و دوباره از اول می سازم؛ یعنی آن قدر آن را تغییر می دهم تا به دل خودم بنشیند؛ به همین خاطر تقریباً همه کارهایم را دوست دارم.».

وقتی قدیمی ها نونوار می شوند

او که در حال حاضر بیشتر تغییراتش را با دو هنر پتینه و دکوپاژ انجام می دهد، در توضیح این دو هنر می گوید: «دکوپاژ نوعی هنر است که بسیاری از ما مشابه آن را در دوران مدرسه انجام داده ایم. آن زمان که عکسی را روی زمینه ای می چسباندیم و با این کار چیز جدیدی خلق می کردیم. کاری شبیه کلاژ؛ مثلاً طرح گل را پرینت می گیریم، برش می زنیم و با چسب مخصوص می چسبانیم. دکوپاژ به سبب راحتی کار، هزینه کمتری دارد و قیمت آن از هزار تومان شروع می شود و بسته به میزان وقت و موادی که لازم دارد، بیشتر می شود.» اما پتینه کاری سخت تر و زمان برتر است که اشرافی آن را در معنای لغوی چنین تعریف می کند: «پتینه در معنای لغوی یعنی نمای کهنه دادن به اشیاء. در این هنر ما به اشیاء ظاهری قدیمی می دهیم؛ مثلاً با برس چسبکی دادن و رنگ زدن اشیاء، آن ها را شبیه چیزهای زنگ زده یا خاک گرفته می کنیم.».

با کتاب و اینترنت آموختم

اشرافی که در خانواده ای هنرمند متولد شده است، تاکنون برای هیچ یک از هنرهایی که آموخته، کلاسی نرفته است و تنها با کتاب خواندن و مطالعه نمونه کارها در اینترنت، هنرش را آموخته است. او می گوید: «مادر من زن هنرمندی بود و از بچگی به ما نقاشی می آموخت اما خودش هیچ گاه هنرش را به طور حرفه ای پیگیری نکرد. من هم از بچگی به نقاشی و کار هنری، علاقه و در این زمینه ها استعداد داشتم، اما تفاوت من و مادر من در این است که من به شدت پیگیرم و گرچه کلاس نرفته ام، کتاب های متعددی در این زمینه خوانده ام و در اینترنت هم بیشتر وقتم را به مشاهده نمونه کارها و آموزش تهیه آن می گذرانم.».

از بانکه های قدیمی تهر چه فکرش را بکنید...

دامنه اجناس قدیمی ای که تاکنون اشرافی دوباره زنده شان کرده، بسیار متنوع است؛ از اجناس کوچکی چون نمکدان و بانکه های مربا و ظرف چای گرفته تا تخت خواب و میز ناهار خوری چندین نفره. او می گوید: «خیلی چیزها را می شود تغییر داد؛ از شیشه های قدیمی آشپزخانه گرفته تا جاکفشی، دراور و هر چیزی که قابل رنگ کردن و تغییر دادن باشد؛ البته حجم کار نباید خیلی بزرگ باشد تا من بتوانم از پشش برآیم؛ مثلاً یکی می خواست تخت خوابش را تغییر دهد. گفتم عیبی ندارد. من ظریف کاری اش را انجام می دهم اما رنگش، کار من نیست. چون من جاندارم و الان همه این کارها را در خانه کوچک خودمان انجام می دهم.» به اشرافی پیشنهادهای عجیبی نیز برای تغییر و تعمیر داده شده که یکی از عجیب ترین آن ها تغییر و تزیین سر آب میوه گیری و تعمیر قوری شکسته بوده است. او می گوید: «یک بار خانمی سر یک آب میوه خوری خیلی کوچک را آورده بود

